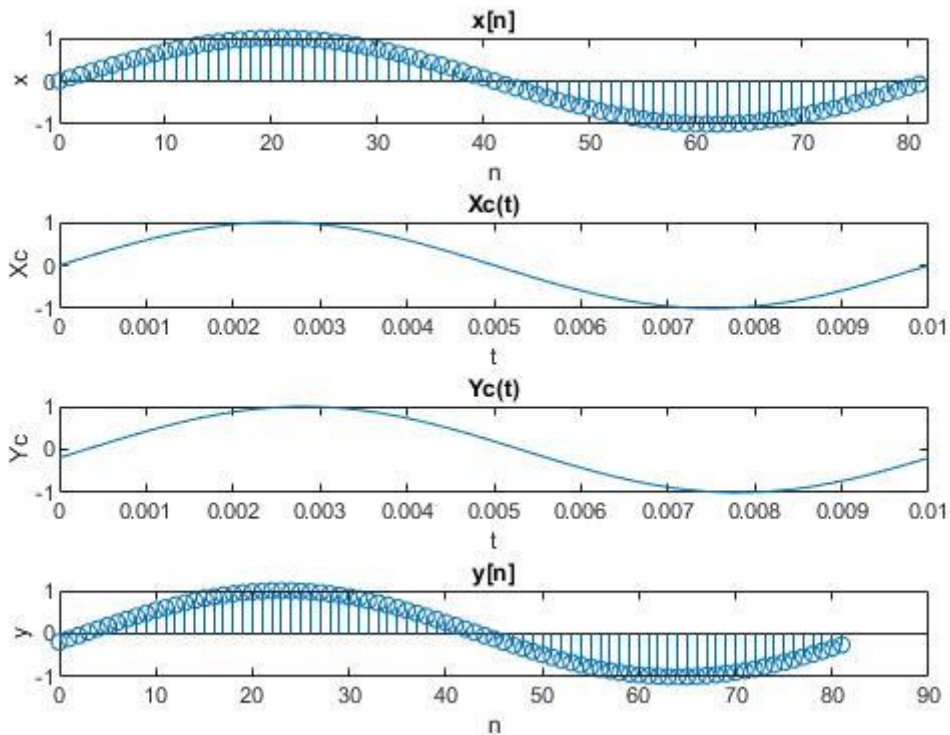

الف) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می‌کنیم.

با توجه به نمودارهای رسم شده، هنگامی که سیگنال گسسته را به مقداری غیر صحیح مانند $2.5T$ شیفت می‌دهیم، پوش سیگنال گسسته دقیقاً به همان مقدار شیفت می‌خورد؛ اما چون نمونه برداری در مقدارهای صحیح رخ می‌دهد، نمونه‌ها مقادیر کاملاً جدیدی می‌شوند.

کد متلب:

$$f_s = 8192;$$

$$T = 1/f_s;$$

$$\text{syms } t \quad X_c(t) \quad Y_c(t)$$

$$X_c(t) = \sin(2\pi \cdot 100 \cdot t)$$

$$Y_c(t) = X_c(t - 2.5 \cdot T)$$

$$\text{time} = 0:T:0.01$$

$$n = \text{time}/T$$

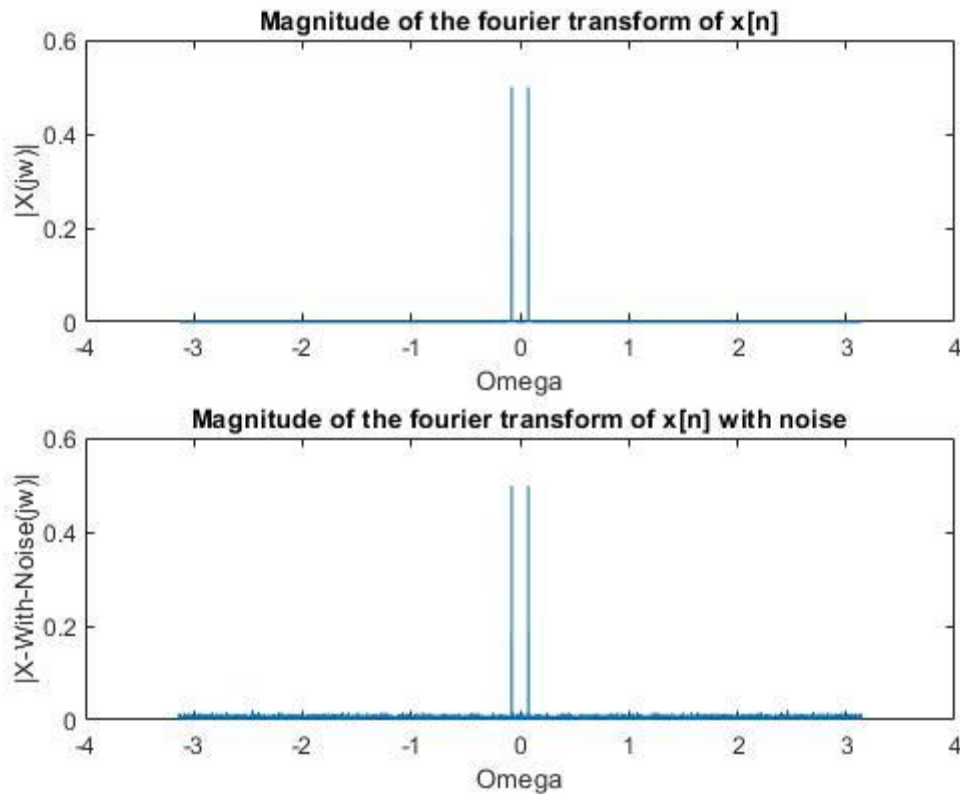
$$X_n = X_c(\text{time})$$

```

Yn = Yc(time)
subplot(4,1,1)
stem(n,Xn)
xlim([0,0.01/T])
ylabel('x')
xlabel('n')
title('x[n]')
subplot(4,1,2)
fplot(Xc,[0,0.01])
ylabel('Xc')
xlabel('t')
title('Xc(t)')
subplot(4,1,3)
fplot(Yc,[0,0.01])
ylabel('Yc')
xlabel('t')
title('Yc(t)')
subplot(4,1,4)
xlim([0,0.01/T])
stem(n,Yn)
ylabel('y')
xlabel('n')
title('y[n]')

```

ب) برای سیگنال نویز، یک توزیع یکنواخت با دامنه واحد در نظر می گیریم.

با توجه به نمودارهای رسم شده، در اثر اضافه کردن نویز به سیگنال، در همه فرکانس‌ها، مولفه‌های فرکانسی با دامنه کم و تصادفی ایجاد می‌شود.

کد متلب:

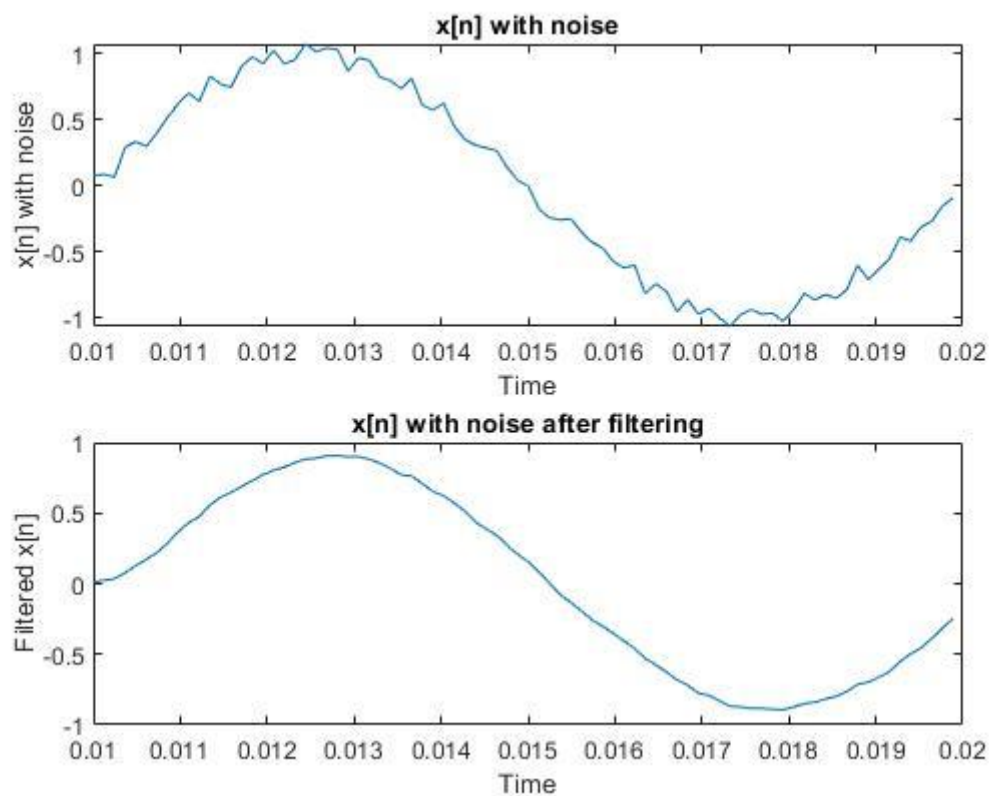
```
fs = 8192;
T = 1/fs;
syms t Xc(t) Yc(t);
Xc(t) = sin(2*pi*100*t);
time = 0:T:1;
Xn = double(Xc(time));
Xn_With_Noise = Xn + (2*rand(1,length(Xn))-1);
Fourie_Of_Xn = T*fftshift(fft(Xn));
Fourie_Of_Xn_With_Noise = T*fftshift(fft(Xn_With_Noise));
Omega = time*2*pi - pi;
subplot(2,1,1)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Xn))
xlabel('Omega')
ylabel('|X(jw)|')
```

```

title('Magnitude of the fourier transform of x[n]')
subplot(2,1,2)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Xn_With_Noise))
xlabel('Omega')
ylabel('|X-With-Noise(jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of x[n] with noise')

```

پ) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می‌کنیم.

با توجه به نمودارهای رسم شده، استفاده از فیلتر تا حدودی نویز سیگنال را از بین برده است.

کد متلب:

```

fs = 8192;
T = 1/fs;
syms t Xc(t) Yc(t);
Xc(t) = sin(2*pi*100*t);
time = 0.01:T:0.02;
Xn = double(Xc(time));
Xn_With_Noise = Xn + 0.1*(2*rand(1,length(Xn))-1);
Hn = zeros(1,length(time));

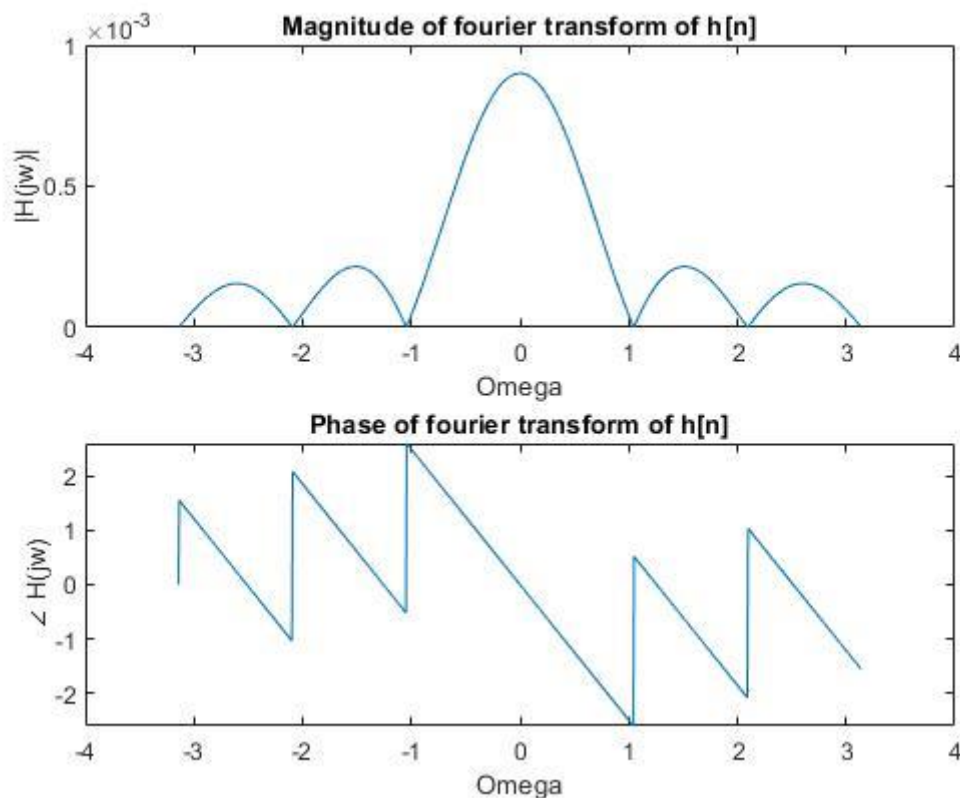
```

```

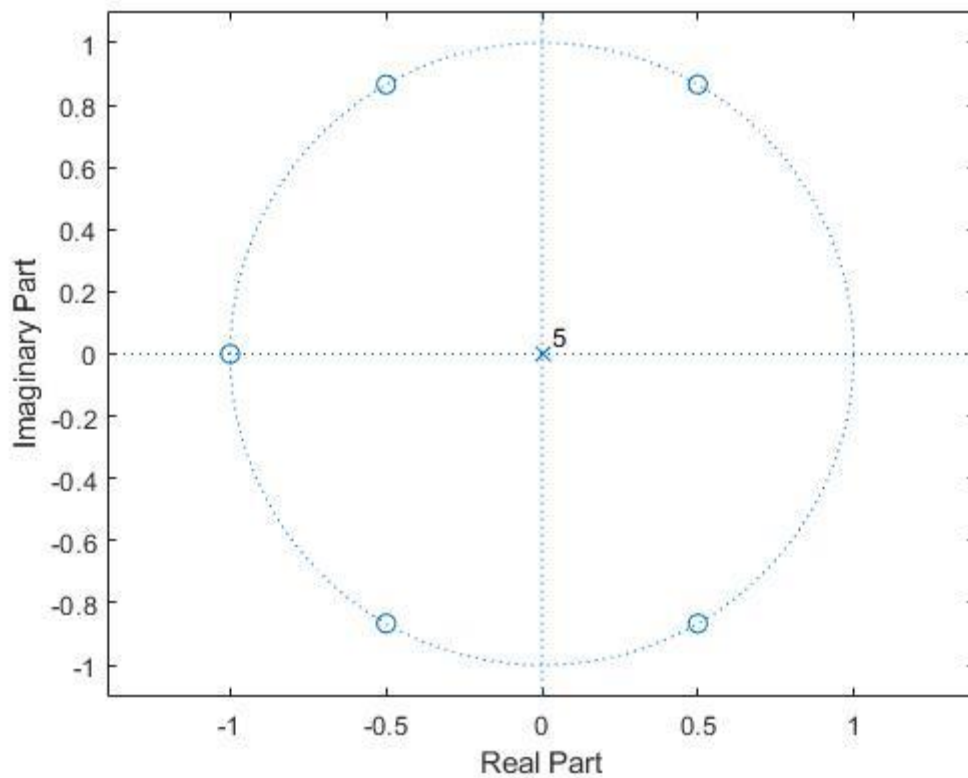
for i=1:6
    Hn(i) = 0.15;
end
Filtered_Xn = conv(Xn_With_Noise,Hn);
subplot(2,1,1)
plot(time,Xn_With_Noise)
xlabel('Time')
ylabel('x[n] with noise')
title('x[n] with noise')
subplot(2,1,2)
plot(time,Filtered_Xn(1,1:floor(0.01/T)+1))
xlabel('Time(second)')
ylabel('Filtered x[n]')
title('x[n] with noise after filtering')

```

ت) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می‌کنیم.

با توجه به نمودارهای رسم شده، فیلتر داده شده، پایین گذر است. به همین روی اعمال آن بر سیگنال نویز دار باعث حذف نویز می‌شود.

کد مطلب:

```
Hn = zeros(1,1000);
for i=1:6
    Hn(i) = 0.15;
end
Fourie_Of_Hn = 1/1000*fftshift(fft(Hn));
Omega = -pi:2*pi/1000:pi-2*pi/1000;
figure();
subplot(2,1,1)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Hn))
xlabel('Omega')
ylabel('|H(jw)|')
title('Magnitude of fourier transform of h[n]')
subplot(2,1,2)
plot(Omega,unwrap(angle(Fourie_Of_Hn)))
xlabel('Omega')
ylabel('\angle H(jw)')
```

```
title('Phase of fourier transform of h[n]')
```

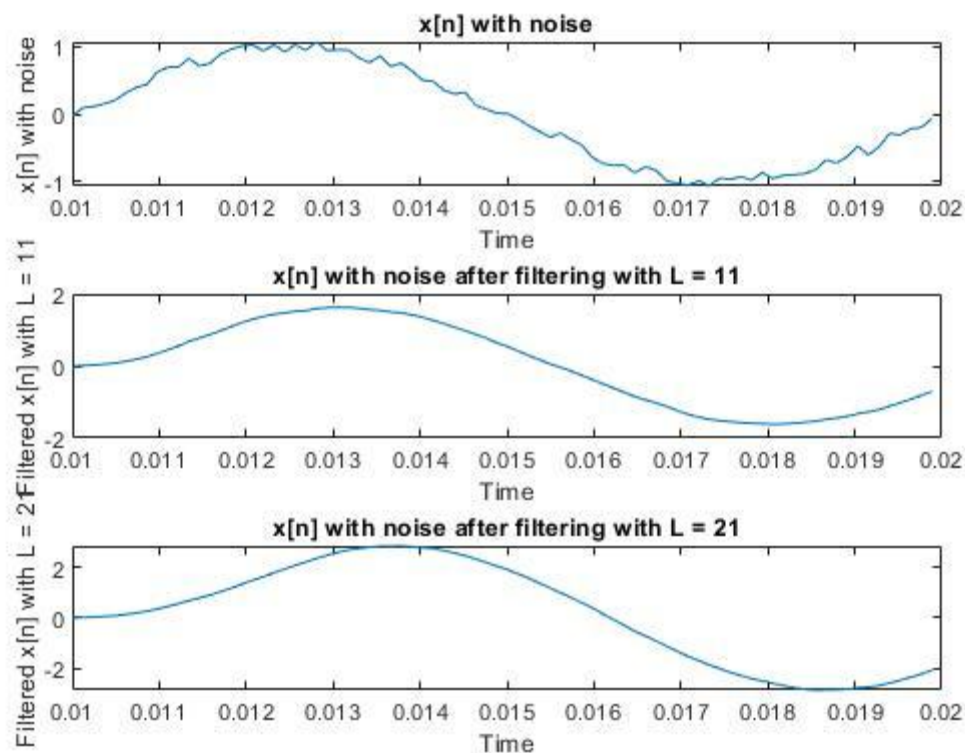
```
figure();
```

```
D = [0.15 0.15 0.15 0.15 0.15 0.15];
```

```
N = 1;
```

```
zplane(D,N);
```

ث) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می کنیم.

با توجه به نمودارهای رسم شده، هر چه طول فیلتر افزایش می یابد، نویز اعمال شده به سیگنال بیشتر فیلتر می شود و در نتیجه خروجی صاف تر و هموارتر می گردد. همچنین از طرفی با افزایش طول فیلتر، اندازه سیگنال خروجی در هر لحظه بزرگتر می شود. به عبارت دیگر از ورودی به خروجی دامنه سیگنال تغییر می کند.

ک متلب:

```
fs = 8192;
```

```
T = 1/fs;
```

```
syms t Xc(t) Yc(t);
```

```
Xc(t) = sin(2*pi*100*t);
```

```
time = 0.01:T:0.02;
```

```
Xn = double(Xc(time));
```

```
Xn_With_Noise = Xn + 0.1*(2*rand(1,length(Xn))-1);
```

```

Hn1 = zeros(1,length(time));
for i=1:11
    Hn1(i) = 0.15;
end
Filtered_Xn1 = conv(Xn_With_Noise,Hn1);
Hn2 = zeros(1,length(time));
for i=1:21
    Hn2(i) = 0.15;
end
Filtered_Xn2 = conv(Xn_With_Noise,Hn2);
subplot(3,1,1)
plot(time,Xn_With_Noise)
xlabel('Time')
ylabel('x[n] with noise')
title('x[n] with noise')
subplot(3,1,2)
plot(time,Filtered_Xn1(1,1:floor(0.01/T)+1))
xlabel('Time')
ylabel('Filtered x[n] with L = 11')
title('x[n] with noise after filtering with L = 11')
subplot(3,1,3)
plot(time,Filtered_Xn2(1,1:floor(0.01/T)+1))
xlabel('Time')
ylabel('Filtered x[n] with L = 21')
title('x[n] with noise after filtering with L = 21')

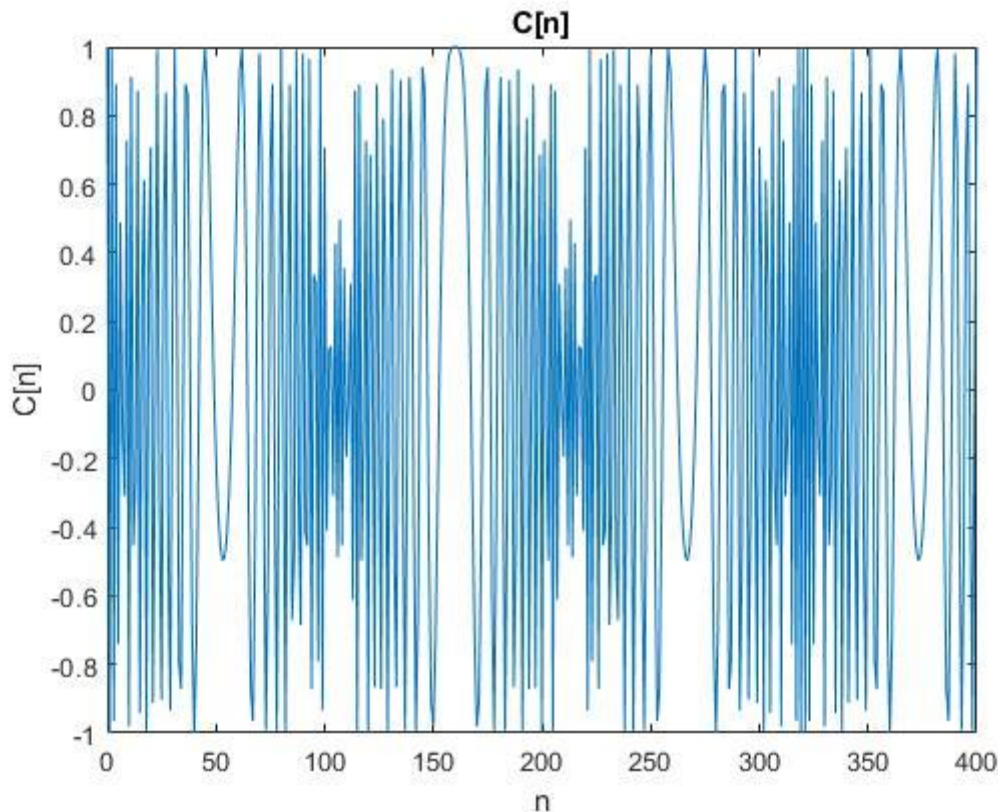
```

$$f_i(t) = \mu t + f_1, \mu = 600kHz, f_1 = 4kHz, 0 < t < 50ms$$

$$4kHz < f_i(t) < 34kHz$$

ب) با استفاده از دستورات متلب، سیگنال گسسته مورد نظر را در حوزه زمان رسم می کنیم.

با توجه به روابط نوشته شده، فرکانس لحظه ای سیگنال به صورت زیر است:

$$f_i(t) = \mu t + f_1 = 6\text{kHz} * t + 4\text{kHz}$$

با توجه به این رابطه با افزایش زمان، فرکانس سیگنال باید به طور یکنوا افزایش یابد. اما بر اساس نمودار بدست آمده، فرکانس سیگنال نمونه برداری شده مرتبا افزایش و کاهش می یابد. پس پدیده aliasing رخ داده است.

از طرف دیگر بر اساس قضیه نمونه برداری، اگر از یک سیگنال با فرکانس f_s نمونه برداری شود، تنها زمانی سیگنال نمونه برداری شده حاوی تمام اطلاعات سیگنال اصلی است و می توان از روی آن سیگنال اصلی را بازسازی کرد که پهنای باند سیگنال اصلی کوچکتر از $\frac{f_s}{2}$ باشد؛ یعنی داشته باشیم:

$$X(f) = 0 \quad |f| > \frac{f_s}{2}$$

طبق این قضیه برای فرکانس نمونه برداری 8kHz فقط برای فرکانس های کوچکتر از 4kHz پدیده aliasing رخ نمی دهد. لذا با توجه به بازه فرکانسی سیگنال اصلی، برای تمام فرکانس های این سیگنال و در تمام زمان ها، پدیده aliasing اتفاق می افتد.

کد متلب:

$$f_s = 8000;$$

$$T = 1/f_s;$$

$$M = 600000;$$

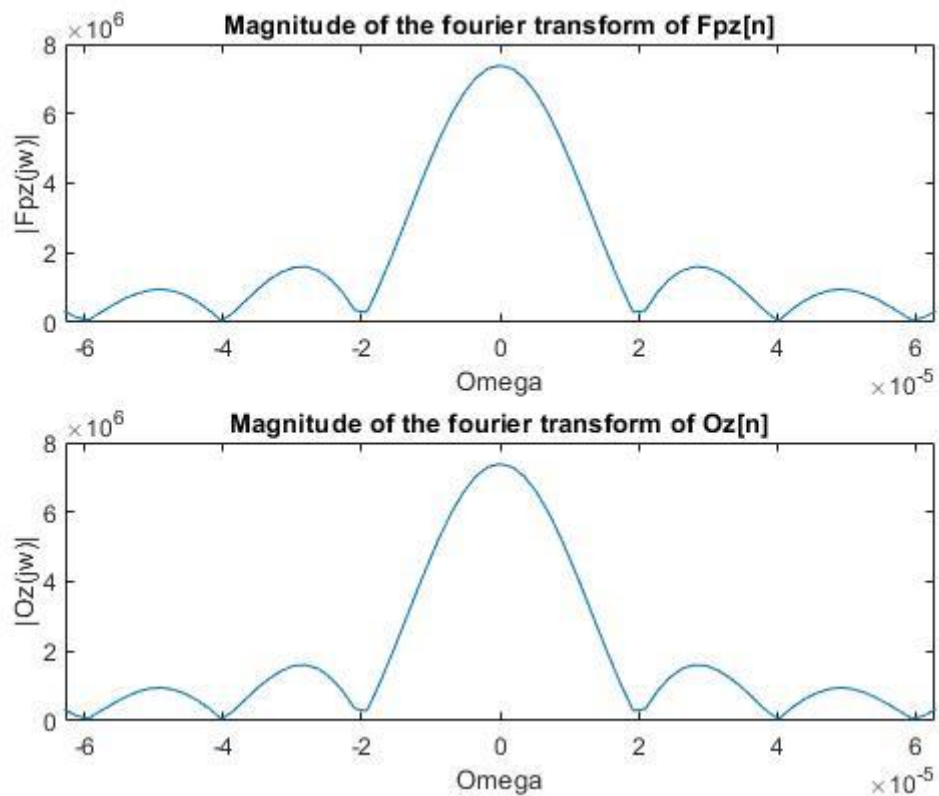
```

f1 = 4000;
S = 0;
time = 0:T:0.05;
n = time/T;
syms t C(t);
C(t) = cos(pi*M*t^2+2*pi*f1*t+S);
c = double(C(time));
fplot(t,C(t))
xlabel('n')
ylabel('C[n]')
title('C[n]')

```

۳

الف) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می کنیم.

کد متلب:

```

Main();
fs = 100;
Fourie_Of_Fpz = 1/fs*fftshift(fft(Fpz));

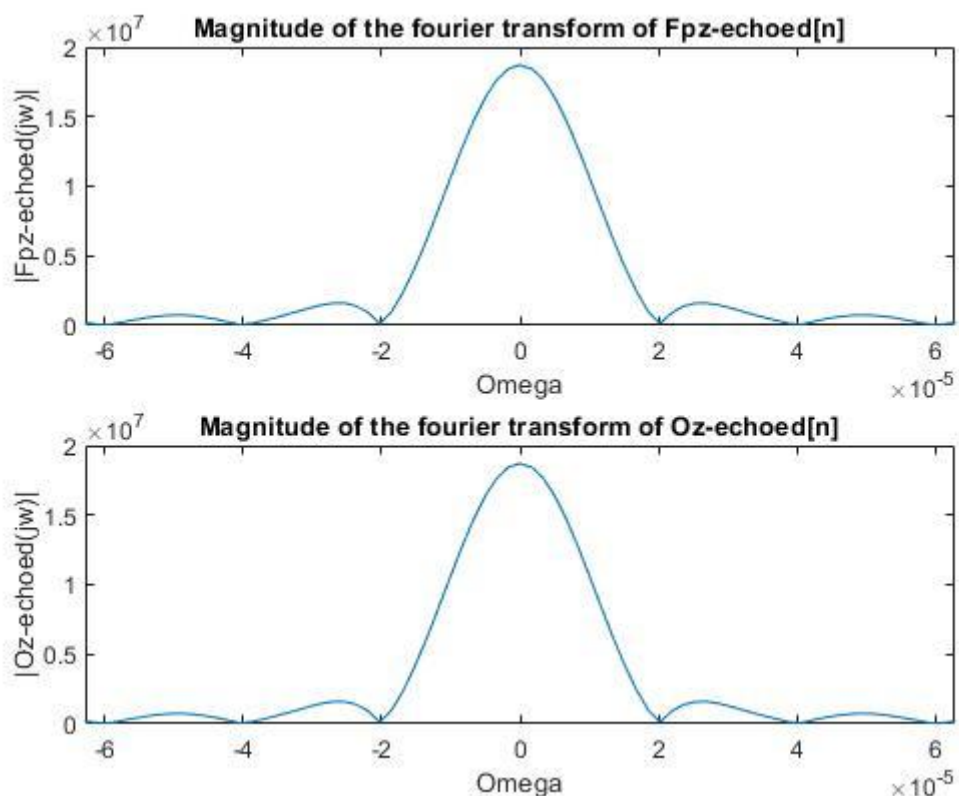
```

```

Fourie_Of_Oz = 1/fs*fftshift(fft(Oz));
Omega = -pi:2*pi/length(Fpz):pi-2*pi/length(Fpz);
subplot(2,1,1)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Fpz))
xlim([-2*pi/1e5 2*pi/1e5])
xlabel('Omega')
ylabel('|Fpz(jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of Fpz[n]')
subplot(2,1,2)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Oz))
xlim([-2*pi/1e5 2*pi/1e5])
xlabel('Omega')
ylabel('|Oz(jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of Oz[n]')

```

ب ( ) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می کنیم.

کد متلب:

```

Main();

```

```

Aplha = 0.7;
N = 3;
M = 44100;
Fpz_echoed = zeros(1,length(Fpz) + N*M);
for i = 1:length(Fpz_echoed)
    sum = 0;
    for k = 0:N
        if (i-k*M>0 && i-k*M<length(Fpz))
            sum = sum + Aplha^k*Fpz(i-k*M);
        end
    end
    Fpz_echoed(i) = sum;
end
Oz_echoed = zeros(1,length(Oz) + N*M);
for i = 1 : length(Oz_echoed)
    sum = 0;
    for k = 0:N
        if (i-k*M>0 && i-k*M<length(Oz))
            sum = sum + Aplha^k*Oz(i-k*M);
        end
    end
    Oz_echoed(i) = sum;
end
Fourie_Of_Fpz_echoed = 1/fs*fftshift(fft(Fpz_echoed));
Fourie_Of_Oz_echoed = 1/fs*fftshift(fft(Oz_echoed));
Omega = -pi:2*pi/length(Fpz_echoed):pi-2*pi/length(Fpz_echoed);
subplot(2,1,1)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Fpz_echoed))
xlim([-2*pi/1e5 2*pi/1e5])
xlabel('Omega')

```

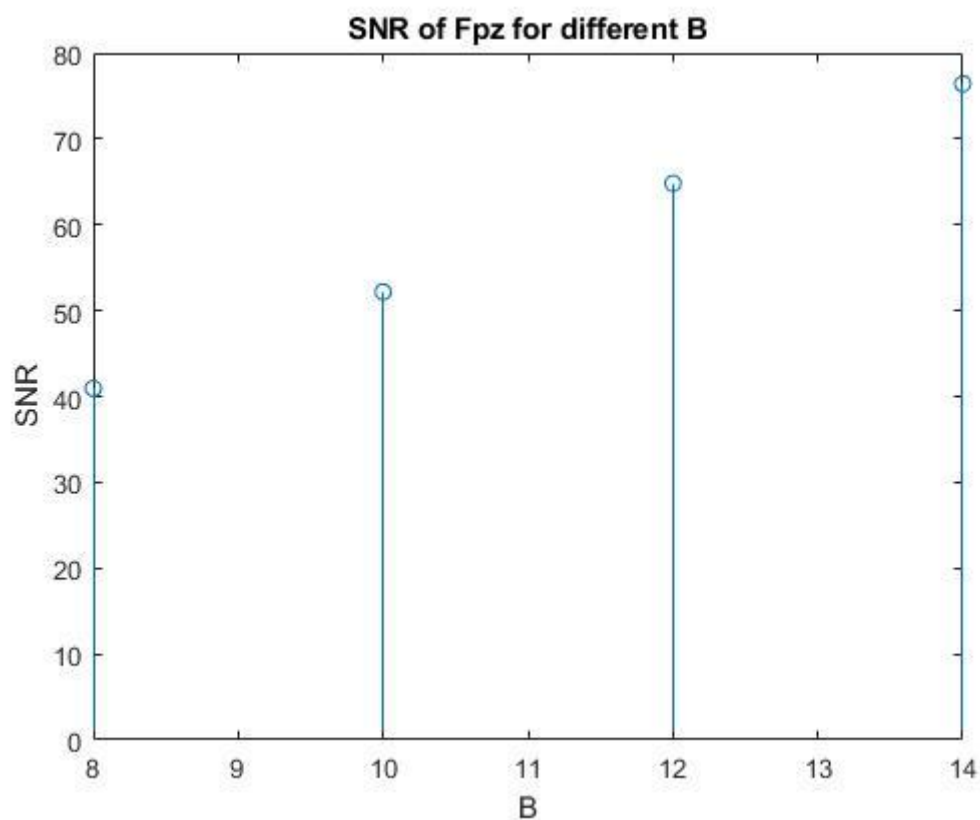
```

ylabel('|Fpz-echoed(jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of Fpz-echoed[n]')
subplot(2,1,2)
plot(Omega,abs(Fourie_Of_Oz_echoed))
xlim([-2*pi/1e5 2*pi/1e5])
xlabel('Omega')
ylabel('|Oz-echoed(jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of Oz-echoed[n]')

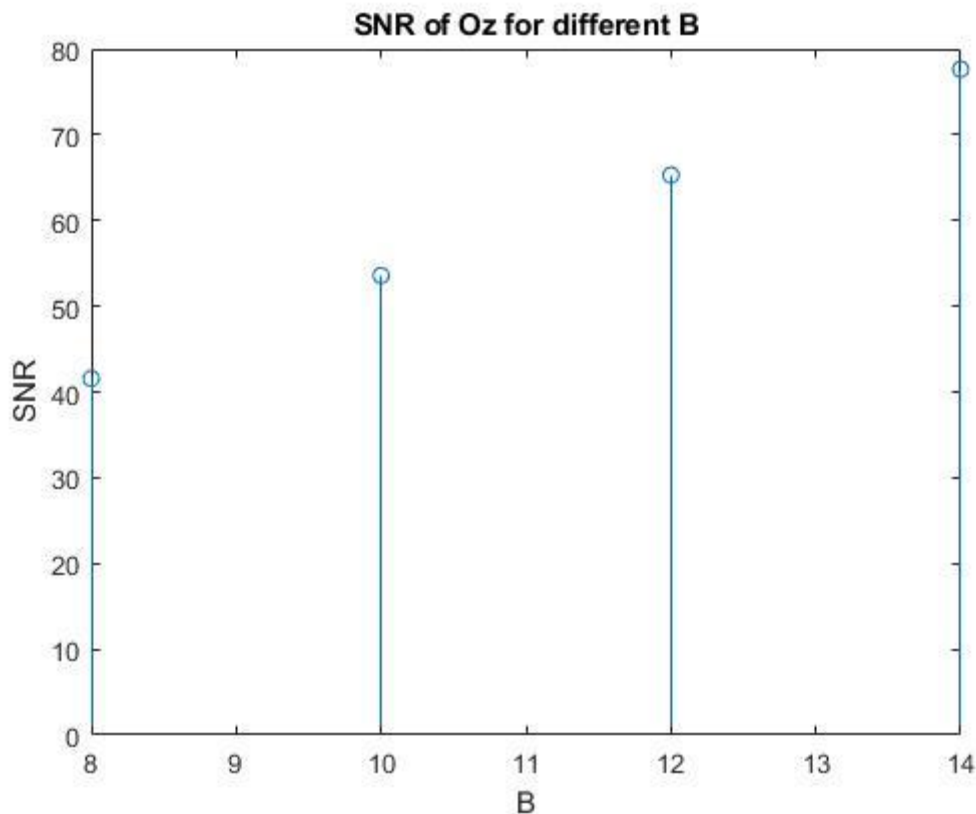
```

پ) با استفاده از دستورات متلب نمودارهای خواسته شده را رسم می کنیم.

Fpz

Oz

مشاهده می‌شود که با افزایش B مقدار SNR افزایش می‌یابد؛ زیرا با افزایش B ، مقدار خطا در Quantization کمتر است.
کد متلب:

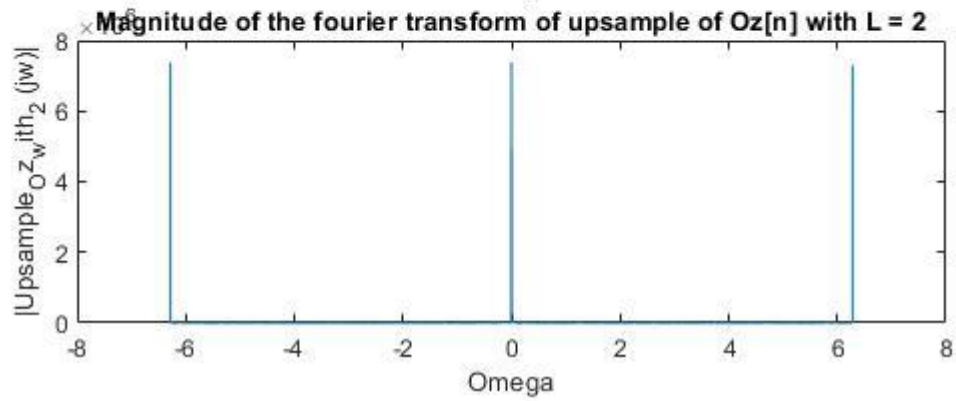
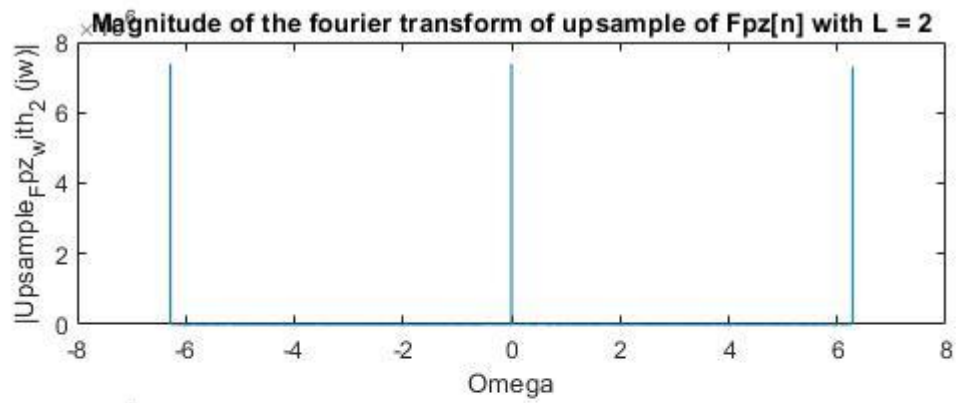
```
Main();
Interval_Fpz = max(Fpz) - min(Fpz);
B = [8 10 12 14];
Quantized_Fpz_with_8 = floor(Fpz*(2^9)/Interval_Fpz)*Interval_Fpz/(2^9);
Quantized_Fpz_with_10 = floor(Fpz*(2^11)/Interval_Fpz)*Interval_Fpz/(2^11);
Quantized_Fpz_with_12 = floor(Fpz*(2^13)/Interval_Fpz)*Interval_Fpz/(2^13);
Quantized_Fpz_with_14 = floor(Fpz*(2^15)/Interval_Fpz)*Interval_Fpz/(2^15);
SNR_Fpz_8 = 10*log10(sum(abs(Fpz).^2)/sum(abs(Quantized_Fpz_with_8 - Fpz).^2));
SNR_Fpz_10 = 10*log10(sum(abs(Fpz).^2)/sum(abs((Quantized_Fpz_with_10 - Fpz).^2)));
SNR_Fpz_12 = 10*log10(sum(abs(Fpz).^2)/sum(abs((Quantized_Fpz_with_12 - Fpz).^2)));
SNR_Fpz_14 = 10*log10(sum(abs(Fpz).^2)/sum(abs((Quantized_Fpz_with_14 - Fpz).^2)));
SNR_Fpz = [SNR_Fpz_8 SNR_Fpz_10 SNR_Fpz_12 SNR_Fpz_14];
figure();
```

```

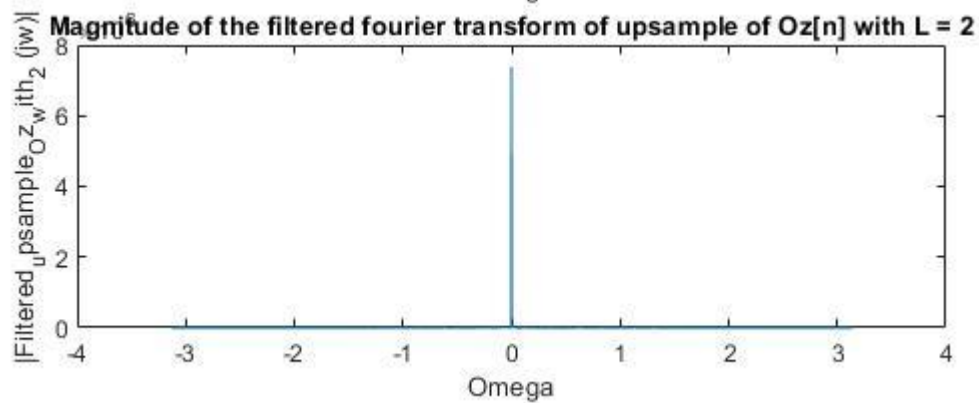
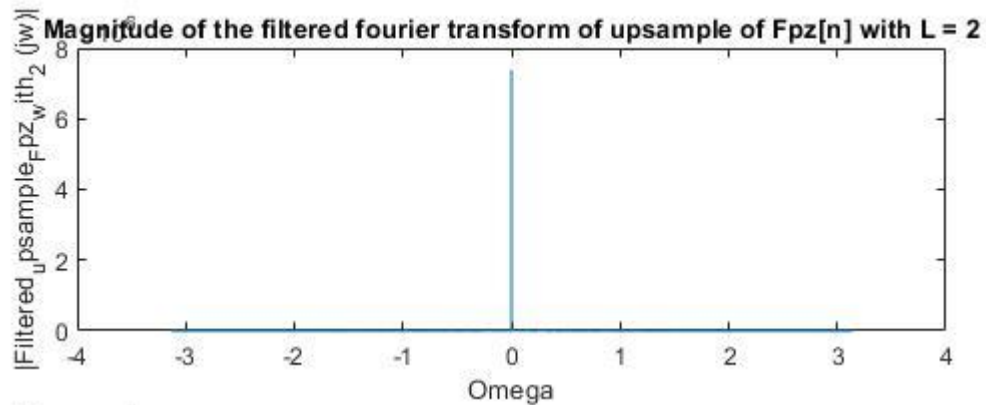
stem(B,SNR_Fpz)
xlabel('B')
ylabel('SNR')
title('SNR of Fpz for different B')
Interval_Oz = max(Oz) - min(Oz);
B = [8 10 12 14];
Quantized_Oz_with_8 = floor(Oz*(2^9)/Interval_Oz)*Interval_Oz/(2^9);
Quantized_Oz_with_10 = floor(Oz*(2^11)/Interval_Oz)*Interval_Oz/(2^11);
Quantized_Oz_with_12 = floor(Oz*(2^13)/Interval_Oz)*Interval_Oz/(2^13);
Quantized_Oz_with_14 = floor(Oz*(2^15)/Interval_Oz)*Interval_Oz/(2^15);
SNR_Oz_8 = 10*log10(sum(abs(Oz).^2)/sum(abs(Quantized_Oz_with_8 - Oz).^2));
SNR_Oz_10 = 10*log10(sum(abs(Oz).^2)/sum(abs((Quantized_Oz_with_10 - Oz).^2)));
SNR_Oz_12 = 10*log10(sum(abs(Oz).^2)/sum(abs((Quantized_Oz_with_12 - Oz).^2)));
SNR_Oz_14 = 10*log10(sum(abs(Oz).^2)/sum(abs((Quantized_Oz_with_14 - Oz).^2)));
SNR_Oz = [SNR_Oz_8 SNR_Oz_10 SNR_Oz_12 SNR_Oz_14];
figure();
stem(B,SNR_Oz)
xlabel('B')
ylabel('SNR')
title('SNR of Oz for different B')

```

ت) ابتدا سیگنال را با $L = 2$ Upsample می کنیم.

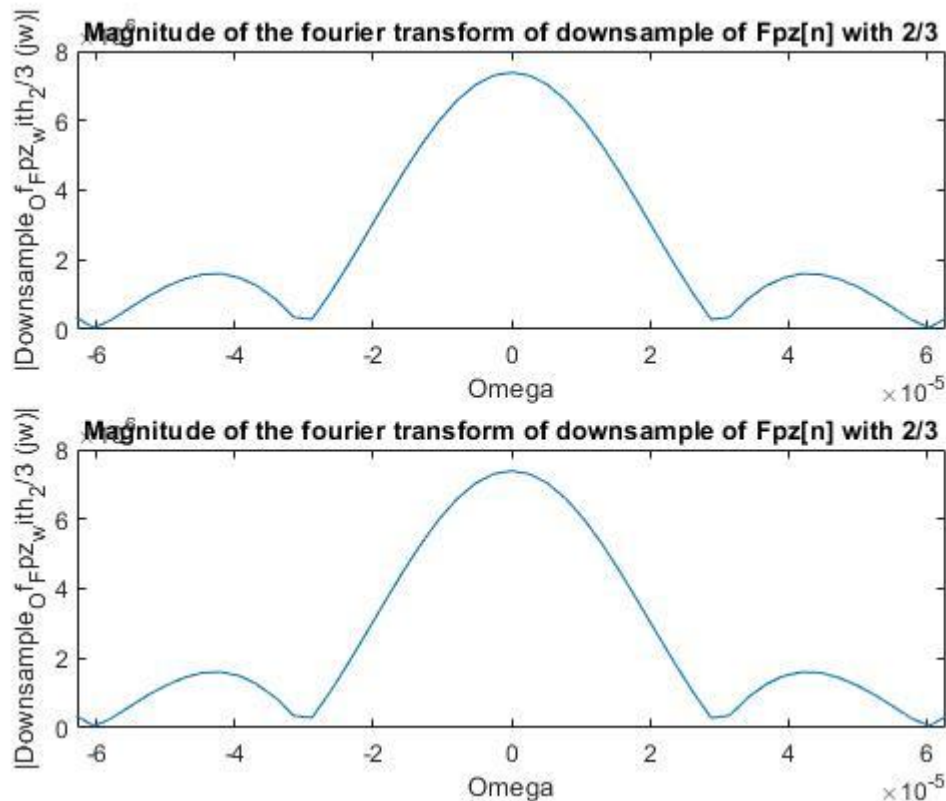

سپس سیگنال بدست آمده را از یک فیلتر پایین گذر عبور می دهیم.

در انتها سیگنال را با $M = 3$ Downsample می کنیم.

همان طور که انتظار داشتیم طیف سیگنال با نرخ $\frac{3}{2}$ کشیده شده است.

از آن جایی که سیگنال اولیه در همه فرکانس‌های دارای مولفه بود، پدیده **aliasing** رخ می‌دهد؛ اما چون اندازه مولفه‌هایی که دچار **aliasing** می‌شوند، نسبت به اندازه مولفه‌های اصلی بسیار کوچکتر است، تغییر چندانی در سیگنال نهایی حاصل نمی‌شود. اما اگر نرخ **Downsample** را چند برابر کنیم، مولفه‌های اصلی نیز دچار **aliasing** می‌شوند و سیگنال به طور کلی تغییر می‌کند. برای جلوگیری از **aliasing** باید در ابتدا سیگنال را از یک فیلتر پایین گذر با پهنای باند $\pi * \frac{L}{M}$ عبور داد.

Main() کد متلب:

```
fs = 100;
```

```
Upsample_Of_Fpz_with_2 = upsample(Fpz,2);
```

```
Upsample_Of_Oz_with_2 = upsample(Oz,2);
```

```
Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2 = 1/fs*fftshift(fft(Upsample_Of_Fpz_with_2));
```

```
Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2 = 1/fs*fftshift(fft(Upsample_Of_Oz_with_2));
```

```
Omega = -pi:2*pi/length(Upsample_Of_Fpz_with_2):pi-  
2*pi/length(Upsample_Of_Fpz_with_2);
```

```
figure();
```

```
subplot(2,1,1)
```

```
plot(2*Omega,abs(Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2))
```

```
xlabel('Omega')
```

```

ylabel('|Upsample_Fpz_with_2 (jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of upsample of Fpz[n] with L = 2')
subplot(2,1,2)
plot(2*Omega,abs(Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2))
xlabel('Omega')
ylabel('|Upsample_Oz_with_2 (jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of upsample of Oz[n] with L = 2')
H = zeros(1,length(Upsample_Of_Fpz_with_2));
for i = length(Upsample_Of_Fpz_with_2)/4:3*length(Upsample_Of_Fpz_with_2)/4
    H(i) = 1;
end
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2 =
abs(Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2.*H);
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2 =
abs(Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2.*H);
figure();
subplot(2,1,1)
plot(Omega,Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)
xlabel('Omega')
ylabel('|Filtered_upsample_Fpz_with_2 (jw)|')
title('Magnitude of the filtered fourier transform of upsample of Fpz[n] with L = 2')
subplot(2,1,2)
plot(Omega,Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2)
xlabel('Omega')
ylabel('|Filtered_upsample_Oz_with_2 (jw)|')
title('Magnitude of the filtered fourier transform of upsample of Oz[n] with L = 2')
Fourie_Of_Downsample_Of_Fpz_with_2_3 =
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2;
Fourie_Of_Downsample_Of_Oz_with_2_3 = Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2;

```

```

for i =
floor(3*length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/12):floor(4*length(Filter
ed_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/12)

    Fourie_Of_Downsample_Of_Fpz_with_2_3(i) =
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2(i) +
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2(floor(8*length(Filtered_Fourie_Of_Upsam
ple_Of_Fpz_with_2)/12) + i);

    Fourie_Of_Downsample_Of_Oz_with_2_3(i) =
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2(i) +
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2(floor(8*length(Filtered_Fourie_Of_Upsam
ple_Of_Oz_with_2)/12) + i);

end

for i =
floor(8*length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/12):floor(9*length(Filter
ed_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/12)

    Fourie_Of_Downsample_Of_Fpz_with_2_3(i) =
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2(i) +
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2(floor(3*length(Filtered_Fourie_Of_Upsam
ple_Of_Fpz_with_2)/12) + i);

    Fourie_Of_Downsample_Of_Oz_with_2_3(i) =
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2(i) +
Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2(floor(3*length(Filtered_Fourie_Of_Upsamp
le_Of_Oz_with_2)/12) + i);

end

Fourie_Of_Downsample_Of_Fpz_with_2_3 =
Fourie_Of_Downsample_Of_Fpz_with_2_3(length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_
with_2)/3:2*length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/3);

Fourie_Of_Downsample_Of_Oz_with_2_3 =
Fourie_Of_Downsample_Of_Oz_with_2_3(length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_wi
th_2)/3:2*length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Oz_with_2)/3);

Omega =
Omega(length(Filtered_Fourie_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/3:2*length(Filtered_Fouri
e_Of_Upsample_Of_Fpz_with_2)/3);

figure();

subplot(2,1,1)

plot(3*Omega,abs(Fourie_Of_Downsample_Of_Fpz_with_2_3))

xlim([-2*pi/1e5 2*pi/1e5])

```

```
xlabel('Omega')
ylabel('|Downsample_Of_Fpz_with_2/3 (jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of downsample of Fpz[n] with 2/3')
subplot(2,1,2)
plot(3*Omega,abs(Fourie_Of_Downsample_Of_Oz_with_2_3))
xlim([-2*pi/1e5 2*pi/1e5])
xlabel('Omega')
ylabel('|Downsample_Of_Fpz_with_2/3 (jw)|')
title('Magnitude of the fourier transform of downsample of Fpz[n] with 2/3')
```